

İsmail Hakkı Cengiz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.6.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmail Hakkı Cengiz (1958-)

Sandıklı'da doğdu. İlköğretimini burada tamamladıktan sonra, Kuleli Askeri Lisesi ve Kara Harp Okulu'ndan mezun olarak Topçu Teğmen Rütbesiyle orduya katıldı. Sırasıyla Polatlı, İzmir, Kıbrıs, Çorlu, Erzincan ve Keşan'da bulundu. 1998 yılında binbaşı rütbesiyle emekli oldu. İzmir'de, Çınarlı Endüstri Meslek Lisesi ve Atatürk Meslek Lisesi'nde Millî Güvenlik derslerine girmektedir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Berât

Bu gece kendimden geçmiş gibiyim,
Benlik zincirini kırmış gibiyim...
Gözlerin nuruyla perdeler düşmüş,
Çehrenden cenneti görmüş gibiyim.

Konuşmuş gibiyim güneşle, ayla,
Aşmış gibiyim dağ, ova, çöl, yayla,
Yarenlik ederek toprak anayla,
Gönül ülkesine varmış gibiyim.

Aşkımle, dersimle, nurla övündüm,
Ben de bilmiyorum nasıl avundum,
Ömrümde yalnız bu gece sevindim,
Sonsuzluk sırrına ermiş gibiyim.

Bu gece gökçek bir kuş aldı beni,
En muhteşem gerçek aşk çaldı beni,
Dünyaya rapteden bağ saldı beni,
Semadan yıldızlar dermiş gibiyim.

18 Şubat 1992 Erzincan (Berât Kandili)

İsmail Hakkı Cengiz

Büyüleyen Şehir

Sende ulu bir sır var, belki kâinat kadar,
Benliğinden yakalar, insanı içten yakar...

İlk nefeste efsunlar iklimindeki sihir,
Gönülleri çehren bir bakışta alır esir.

Cömert ecdat eseri iri kubbelerinle,
Esrarengiz kuleler, taşlar, türbelerinle,

Ruhları coşturur, mülküne bende edersin,
"Mademki geldin, eri, içimde yok ol! " dersin.

Hayallerinle pek çok yıl soluğum tılandı,
Yıllarca rüyalarım İstanbul'la yıkandı.

Ününe meftun olup çengeline takıldım,
Ezelî bir hasretle Çengelköy'e atıldım.

Sevdanla sana geldim, sende kayboldum, sen bul,
Ey mübarek baht şehri, ey büyüğü İstanbul!

Hazret-i Peygamber'den müjdeli Hilâl belde,
Yetmiş kavmin dileği, cezbeli masal belde...

Kıyamete kadar Türk'e vatan olsun diye,
Muhteşem Fatih'inden millete hediye...

Yok cihanda benzerin, mucizevî güzelsin,
Dillerde destan adın, efsanevî güzelsin.

Gölgelenir şafakta camiler ihtişamla,
Şiir olur İstanbul ilâhî bir ilhamla...

Öyle şahane bir an, bir nur Boğaz akşamla,
Gönüller ferahlatan bir âsûde manzara,

Seyrine doyulmaz bir öyle semavî âlem,
Ne dil anlatabilir onu, ne yazabilir kalem!

Muazzam abideler yaralansa da derin,
Hengameyle anılsa bile bugün çok yerin,
Silinmez yine kâlpden sevgisi altın şehrin.

İsmail Hakkı Cengiz

Coşturun Bizi

Buhurizade Mustafa İtrî Efendi öncesinden bugüne kadar
gelen ve bundan sonra gelecek olan Türk bestecilerine...

Nağmelerinizle yürekler inler,
Şarkıdan şarkıya coşturun bizi...
Bestelerinizle bağrım serinler,
Duygudan duyguya coşturun bizi.

Milletime sizler heyecansınız,
Gönüllerde, kâlpde yaşıyorsunuz,
Sabırsınız, en zor günde cansınız,
Çağlatıp çağlatıp taşıtırın bizi.

Hükümdarlar bile size muhtaçtı,
Eserleriniz taç üstünde taçtı,
Sizlere milletim gönlünü açtı,
Ağlatıp ağlatıp açtırın bizi.

Gözlerim sizlerle doldu, yaşardı,
Erler zaferleri sizle başardı,
Akdeniz'den Çin'e nasıl yaşardı,
Bütün Türkler tek Kâlp birleştirin bizi.

Ezgilerle gönüllerde geziniz,
Bizim kulağımız, dilimizsiniz,
Yunus'um, Mevlânam, Yesevimsiniz,
Zamandan, mekandan aştırın bizi.

Sizlerle yaşarım Urumelini,
Iraklarda kalan şol Türkelini,
Atalarımın ezgi ve emelini
getirin duyurun kavuşturun bizi.

Sizlerle bildim sanat kervanı neymiş,
Derde düşenlerin dermanı neymiş,
Ölümsüz hislerin harmanı neymiş,
Nağmeden nağmeye coşturun bizi.

Mızrabım vursun ki, yer gök inlesin,
Bağrı yanık aşıklar serinlesin,
Şarkımızı yedi iklim dinlesin,
Gönülden gönüle tanıştırın bizi.

1992 / Erzincan

İsmail Hakkı Cengiz

Duygu

Susamış yolcular çölde,
Bir nur gördüler ilerde,
Seslerini perde perde
Yükselterek inlediler;
 'Su su su'

Yalnız biri içlerinden
En çok yanmış derinden
Ayılarak kederinden
Haykırdı; 'işte aradığım
 Bu bu bu'

İsmail Hakkı Cengiz

Erzincan'a Bağlayan

Ekşisu'yun var mı eşi dünyada?
Huzuru bulduğum seldir Çağlayan...
Sende yaşar insan, sanki hülyada,
Beni Erzincan'a nedir bağlayan?

Erzincan! Sevginle coşar gibiyim,
Zamanı, mekanı aşar gibiyim,
Müthiş bir tarihi yaşar gibiyim,
Sana acep bu mu beni bağlayan?

Havada evliya, pîr nefesi var,
Mengücek Gazi'nin yiğit sesi var,
Fatih'in muhteşem iradesi var,
Bende çağıl çağıl nedir çağlayan?

Cennet misâli Nur şehri gibisin,
Mehmet Akif'lerin şî'ri gibisin,
Nice Kırk şehidin yâri gibisin,
Şehitler mi sana beni bağlayan?

Adı ekşi, aslı tatlı suların,
Gönüller eğleyen akarsuların,
Üzümlü bağların, ulu dağların,
Beni Erzincan'a nedir bağlayan?

Kadere boynumu bükmüş gibiyim,
Kanlı gözyaşımı dökmüş gibiyim,
Ayrılık fikrinden çökmüş gibiyim,
Bende çisil çisil nedir ağlayan?

Alnım serinledi sert rüzgarıyla,
Benliğimin bütün yoğu, varıyla,
Doldum ecdadımın arzularıyla,
Erzincan! bil artık nedir bağlayan?

13 Şubat 1992 / Erzincan

İsmail Hakkı Cengiz

İslamın İlk Emri Üzerine

Eline silahı almayacaktı,
Kimsenin katili olmayacaktı,
Biraz okusaydı.

Kaderine isyan etmeyecekti,
Dünya nimetleri yetmeyecekti,
Biraz okusaydı.

İkbalı için baş eğmeyecekti,
Kibirle buluta değmeyecekti.
Biraz okusaydı.

Kıskançlık, haset ne bilmeyecekti,
Ruhu dilim dilim dilmeyecekti,
Biraz okusaydı.

İlimde kendini de bulacaktı,
Kalbine erdem ve aşk dolacaktı,
Biraz okusaydı.

Öfkeyi yutacak, hoş görecekti,
Yaradılış sırrına erecekti,
Biraz okusaydı.

5 Nisan 1992 / Sandıklı

İsmail Hakkı Cengiz

Kıbrıs

Sen cüretim, cesaretim, onurum, gururum,
Yarım asırlık uykudan uyanan şuurum...
sen, çelik ellerle kavuştuğum huzurum,
Sensin candan aziz varlığım, gönül sürurum.

Cezbene kapılmıştı bir zaman kırk yiğidim,
Bağrında uyuyor 'Hala Sultan' mücahidim,
Uğrunda can vermişken yetmiş bin şehidim,
Yolundan dönenler alçaktır Allah şahidim.

Ordular sürseler üstüma BM damgalı,
Olsam ne çıkar bütün dünya ile kavgalı,
Şöndüremezler yüreklerde yanan mangalı,
İndiremezler Ay-yıldızı Akdeniz dalgalı...

'Bir kere yükselen bayrak bir daha inmez',
Bayrak inerse, bağrımızda ağrı dinmez,
Hilâlin parlamasına hangi Türk sevinmez?
Milletiyle ancak alnı karalar övünmez.

Göge çıkınca dulların, yetimlerin ahı,
Uçmuştu Cengiz Topel, ki, pilotların şahı,
Geziyorken üstünde ulu ceddin ervahı,
Uğrunda feda olsun nice Cengizler dahi.

Büyüyecek güneş kadar, şimdilik bir mumsun,
Bırak, bütün dünya yalnız kalacağımı umsun,
Ötelere taşıyacak en yakın ufkumsun,
Sen namusum, şerefim, mazluma umudumsun.

Akın ederlerse Maraş Kahraman olacak,
Yeşilyurt, Güzelyurt yeniden vatan olacak,
Türk'e kefen biçenin sonu hüsrân olacak,
Ölürken dileğimiz, 'susmasın ezan! ' olacak,
Yaşarken hedefimiz şanlı Tûran olacak.

15 Kasım 1993 -KKTC'nin kuruluşunun 10'ncu yldönümü-

İsmail Hakkı Cengiz

Kim Alınırsa Ona! ! !

Maksadın görev yapmaksa,
Engel olmaz kötü yasa...

İş yapmak değilse niyetin,
Düz yollar bile olur tasa...

Bin dereden su getir, laf üret,
Sür mazeret üstüne mazeret...

Yağla önderini, öyle mansıp kap,
Ki, yolsuzluğun her çeşidini yap...

Kapat görkemli kapını vatandaşa,
Tepeden bak ona, üstlerine yavşa...

Yap hırsızlığı, ahlâksızlığı bin türlü,
Sonra de ki, "Masumum ben, siyaset kirli"! ! !
Sizin hiç mi rolünüz yok, bu nasıl film seti?
A efendim, kimler kirletiyor siyaseti? ...

Kaç sorumluluktan, et idare-i vaziyet,
Kimin umurundaymış vatandaşa eziyet?

Yazınız bir senaryo, oynayalım bir oyun,
Sizler çoban olun, bizi koyun yerine koyun...

Yününü kırmak yetmez, derisini bile soyun,
İliği, kemiği kurusun, siz bir iyice doyun...

Bin saltanat kayığına, attın mı koma mangalda kül,
Hem halka yol verme, hem önden git, hem içinden gül.

İsmail Hakkı Cengiz

Masal

Öğrencilerime

Bir zamanlar...

Varmış Avrasya'nın orta yerinde,
Tarihî kökleri gayet derinde,

Yetmiş beş milyonluk bir büyük millet,
Ne kural tanırmış çoğu ne kıymet...

Yarı aydınları fikrin hiçinde,
Yazarlar, çizerler gaflet içinde...

Şayarlar fasulyenin nimetini,
Överler elâlemin şirretini...

Orda servet, şöhret halkın emeli,
Üretim eksik, terazi hileli...

Memur izinliymiş, kurumlar tatil,
İşler nasıl yürür, şaşırır akıl...

Eğitim, sağlık değilmiş pek düzgün,
Talebe kolaycı, anneler üzgün...

Allah vermiş kalabalık bir gençlik,
Hem üstün zekâ, hem bedenî dinçlik...

Televizyon onlara kurmuş tuzak,
Terketmek ve kapatmak sanki yasak...

Ona baka baka geçmiş içleri,
Daha orada tükenmiş güçleri...

Doymamış erkekler futbole, gole,
Kadınlar magazinle, televole...

Okumayı sevmezler "neme gerek
Bize seyir lâzım, maç lâzım diyerek..."

Ormanlar, suları bol cennet gibi,
Toptan tahribi gör, ki, cinnet gibi...

Sınıflar bile çöp ve tükürük dolu,
Bir ülke varmış, adı Anadolu.

İsmail Hakkı Cengiz

Rivayet Edilir Ki

Arif Nihat Asya'ya

Bir yurt varmış evvel zaman içinde,
Köprü gibi Avrasya'da uzanmış...
Yarı aydınları Batı'ya Hayran,
Tarihine, dinine kin kusanmış...

Sindirilmiş halkı, ya da dalkavuk,
Fikirler inmezmiş öze, hep kabuk,
Mikrofonu kapınca abuk sabuk
Konuşanlar, kaptırınca susanmış...

Elleri ayaklarına dolanan,
İktidar koltuklarına çullanan,
Liderler ki, TeReTe'yi kullanan,
Bülent, Turgut, Netekim Süleyman'mış.

Toto, loto gözde birer lotarya,
Çalış, didin, kazan artık angarya,
Piyango, tombala millî kumar ya,
Caddelerde moda kazı kazanmış.

Unutmuşlar yetimleri, aıları,
Hamle yapmaya yetmemiş güçleri,
Batalıkta uyurgezer gençleri,
İçler acısı halleri dumanmış.

Azgın bir canavarmış bürokrasi,
Ağızlarda sakızmış demokrasi,
Torpilsiz çalışmayan idaresi
Başlı başına bir büyük buhranmış.

Mini mini yavruları günahsız,
Büyürlermiş, idealsiz, ervahsız,
Şartlanmışlar kolejlere iflahsız,
Gidişleri sınava, dönüşleri sınavdanmış.

Ateş çemberine dönmüşbölgesi,
"Köşe olmak vatandaşın ilkesi,
Pek endermiş bu ülkenin bilgesi,
Öz kültürüne darbe yamanmış.

Selâm almazlarmış rüşvet değil diye,
Orda, rüşvetin adı zaten hediye,
Sermayeyi tonton yüklemiş kediye,
Devlet malı deniz,bankalar talanmış.

Tükürürlermiş onlar sokaklara,
"Oku" emri girmezmiş kulaklara,
Ama, şükürler olsun ki Allah'a,
Yüzde doksan dokuzu Müslümanmış.

2492

İsmail Hakkı Cengiz

Tavsiye

Gölgelerin hüküm sürdüğü o inde
Düşünme...
Boyun eğ!
Sığın bir gölgeye,
El etek öp,
Bir gölgen olduğunu yay,
Payeler say!
Gölgeleri öv,
Gölgesi olmayanı kov!
Kürklere bürün,
Vaziyete hakim gibi görün!

Gölgelerin hüküm sürdüğü o çağda,
Üretme...
Dedikodu et!
Harekete geçme,
Sızlan!
Çılgınca eğlen!
Kör kütük ol...
Duyma, görme!
Kafanı yorma!
Hesap sorma!
Tehlikeye
Sakın girme!

Pozlar takın!
Okuma sakın!
İkbalin yakın!

Gelişmesin akıl!
İnceleme nasıl!
Boşa geçsin bin yıl!
Partiye atıl!
Talana katıl!
Onu sat,
Buna satıl!

Gölgelerle nedir
Öğrenme arandaki fark!
Gölgelerin hüküm sürdüğü o eflatun mağarada
Gölgenden kork!

Ki...
Dönsün bu çark.

1993

İsmail Hakkı Cengiz

Yaş Kırk Dört

Büyük şair Cahit Sıtkı Tarancı'nın, şaheseri 'Otuz Beş Yaş'a Nazîre

Yaş kırk dört, bir ömrün sabahındayım,
Kurulurken dünya şevkle, taptaze,
Elimde sabahın neşesi çayım,
Hayat, bize sunulan bir mucize,
Tanrı der, 'oku onu dize dize'.

2002

İsmail Hakkı Cengiz